

Initiatiefvoorstel: krachtens artikel 78 van de Grondwet van de Republiek Suriname (S.B. 1987 no. 116, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2023 no.157, ingediend d.d. 19 augustus 2025 door A. Gajadien, lid van De Nationale Assemblée, **houdende regels betreffende de openbaarheid van bestuursinformatie (Wet Openbaarheid Bestuursinformatie)**).

Paramaribo, 19 augustus 2025

De initiatiefnemer:

A.Gajadien

Aan: De Nationale Assemblée

Wet van.....,
houdende regels betreffende de openbaarheid
van bestuursinformatie (Wet Openbaarheid
Bestuursinformatie)

ONTWERP

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat - mede gelet op de artikelen 54 lid 2 onder h, 157 lid 3 en 158 lid I van de Grondwet van de Republiek Suriname (S.B.1987 no. 116, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2023 no.157), met het oog op een goede en democratische bestuursvoering, het wenselijk is regels met betrekking tot de openbaarheid van bestuur vast te stellen; .

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

Definities

Artikel 1

Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

- a. Minister:** de Minister van Binnenlandse Zaken;
- b. bestuursorgaan:** een orgaan van een rechtspersoon die krachtens publiekrecht is ingesteld, of;
een ander persoon, college of entiteit, met enig openbaar gezag bekleed, met inachtneming van het bepaalde in artikel 2;
- c. belanghebbende(n):** degene wiens belang rechtstreeks bij openbaarmaking van betreffende overheidsinformatie is betrokken.
Ten aanzien van bestuursorganen worden de hun toevertrouwde belangen als hun belangen beschouwd.
Ten aanzien van rechtspersonen en verenigingen alsmede samenwerkingsvormen zonder rechtspersoonlijkheid, worden als hun belangen mede beschouwd de algemene en collectieve belangen die zij krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigen.
- d. document:** een door een orgaan, persoon of instantie als bedoeld in artikel 2 lid 1 opgesteld of ontvangen schriftelijk stuk of ander geheel van vastgelegde gegevens dat naar zijn aard verband houdt met de publieke taak van dat orgaan, die persoon of instantie;
- e. bestuurlijke aangelegenheid:** een aangelegenheid die betrekking heeft op het beleid en handelingen van een bestuursorgaan, daaronder begrepen de voorbereiding en de uitvoering ervan;

- f. intern beraad:** het beraad over een bestuurlijke aangelegenheid binnen een bestuursorgaan, dan wel binnen meerdere bestuursorganen in het kader van de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor een bepaalde bestuurlijke aangelegenheid;
- g. persoonlijke beleidsopvattingen:** ambtelijke adviezen, visies, standpunten en overwegingen ten behoeve van intern beraad, niet zijnde feiten, prognoses, beleidsalternatieven en de gevolgen daarvan, of andere onderdelen met een overwegend objectief karakter;
- h. publiekrechtelijke rechtspersoon:** een parastatale instelling als bedoeld in artikel 1 aanhef onder q van de Wet op de Jaarrekening (S.B. 2017 no. 84, zoals gewijzigd bij S.B. 2022 no. 127);
- i. een ieder:** elke natuurlijke persoon die ingezetene is van Suriname, ongeacht de nationaliteit, als bedoeld in artikel 4 lid 1;
- j. verzoeker:** degene die een verzoek bij een bestuursorgaan doet om informatie over een bestuurlijke aangelegenheid als bedoeld in artikel 4.

Reikwijdte

Artikel 2

- 1. Deze wet is van toepassing op:**
- a. bestuursorganen;
 - b. publiekrechtelijke rechtspersonen
 - c. de Districtscommissarissen;
 - d. de Staatsraad;
 - e. de Sociaal Economische Raad;
 - f. de President en de Vice-President van de Republiek Suriname en de onder hen ressorterende Kabinetten;
 - g. de Belastingdienst, tenzij het betreft de fiscale persoonlijke- en zakelijke gegevens van belastingplichtigen ingevolge de wettelijke geheimhoudingsverplichtingen.
- 2. Voor de toepassing van deze wet worden de organen, bedoeld in lid 1, onderdelen d, e en f gelijk gesteld met een bestuursorgaan.**
- 3. Deze wet is niet van toepassing op:**
- a. De Nationale Assemblée,
 - b. de regionale vertegenwoordigende lichamen als bedoeld in artikel 2 lid 2 van de Wet Regionale Organen (S.B. 1989 no.44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2005 no.28);
 - c. de Rechterlijke Macht;
 - d. het Constitutioneel Hof;
 - e. de Rekenkamer van Suriname, ingevolge de geheimhoudingsbepalingen ingevolge artikel 42 Wet Rekenkamer Suriname 2019 (S.B. 2019 no. 102);

- f. de Nationale Veiligheidsraad;
- g. het Directoraat Nationale Veiligheid van het Kabinet van de President;
- h. de Financial Intelligence Unit (FIU) Suriname;
- i. de Anti-corruptie commissie;
- j. de Afdeling Narcotica Brigade van het Korps Politie Suriname.

4. Met betrekking tot het bepaalde in lid 3, onderdelen a en b vallen niet gevoelige documenten als begrotingen, jaarplannen en evaluaties onder categorieën van informatie die wel gekwalificeerd zijn voor openbaarmaking in de zin van deze wet.

5. Met betrekking tot het bepaalde in lid 3, onderdelen f, i en j kunnen bij Staatsbesluit nadere regels worden vastgesteld omtrent categorieën van informatie die wel gekwalificeerd zijn voor openbaarmaking in de zin van deze wet.

Openbaarmaking en zorgplicht

Artikel 3

1. Een bestuursorgaan verstrekt bij de uitvoering van zijn taak, onverminderd het bepaalde in andere wettelijke regelingen, informatie overeenkomstig het bij of krachtens deze wet bepaalde, uitgaande van het algemeen belang van openbaarheid van bestuurlijke informatie.
2. Een bestuursorgaan is niet verantwoordelijk voor de juistheid of de volledigheid van door of vanwege het bestuursorgaan zelf opgestelde informatie.
3. Indien het bestuursorgaan kennis draagt van de (mogelijke) onjuistheid of onvolledigheid van de verstrekte informatie, doet het hiervan schriftelijke mededeling aan de verzoeker of belanghebbende, gelijktijdig met de beslissing op het verzoek.
4. Een bestuursorgaan
 - a. draagt er zorg voor dat de documenten die het ontvangt, vervaardigt of anderszins onder zich heeft, zich in goede, geordende en toegankelijke staat bevinden;
 - b. draagt er zoveel mogelijk zorg voor dat de informatie die het overeenkomstig deze wet verstrekt, actueel, nauwkeurig en verifieerbaar is.
 - c. treft maatregelen ten behoeve van het elektronisch toegankelijk maken van de documenten als bedoeld onder a.
 - d. draagt zorg voor een adequate voorlichting aan de samenleving over het doel en de toepassing van deze wet.

Informatie op verzoek

Artikel 4

1. Een ieder kan schriftelijk een verzoek om publieke informatie richten tot een bestuursorgaan of een ander verantwoordelijk van een bestuursorgaan werkzame instelling, dienst of bedrijf. In het laatste geval beslist het verantwoordelijke bestuursorgaan op het verzoek. Het bestuursorgaan kan bepalen dat een verzoek elektronisch kan worden ingediend, met inachtneming van de Wet

Elektronisch rechtsverkeer (S.B. 2017 no.86). In dat geval wordt een elektronisch verzoek ingediend op het door het bestuursorgaan daartoe aangewezen e-mailadres en op de door het bestuursorgaan aangegeven wijze, met inachtneming van het bepaalde in artikel 4a.

2. De verzoeker behoeft bij zijn verzoek geen belang te stellen.
3. De verzoeker vermeldt bij zijn verzoek de aangelegenheid of het daarop betrekking hebbende document, waarover hij informatie wenst te ontvangen.
4. Ingeval van een schriftelijk verzoek zendt het bestuursorgaan een ontvangstbewijs aan de verzoeker binnen vijf werkdagen na ontvangst van het verzoek;
5. Indien een verzoek te algemeen geformuleerd is, verzoekt het bestuursorgaan binnen drie weken na ontvangst van het verzoek de verzoeker om het verzoek te preciseren en is het de verzoeker daarbij zoveel als nodig behulpzaam.
6. Het bestuursorgaan kan besluiten een verzoek niet te behandelen, indien de verzoeker niet meewerkt aan een verzoek tot precisering als bedoeld in lid 5. Het besluit om het verzoek niet te behandelen wordt aan de verzoeker bekendgemaakt binnen drie weken nadat verzoeker heeft gereageerd of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.
7. Indien een voldoende gespecificeerd verzoek zodanig omvangrijk is dat niet binnen de termijn genoemd in artikel 6 lid 1 kan worden beslist, treedt het bestuursorgaan voor het einde van die termijn in overleg met de verzoeker over de wijze van afhandeling van het verzoek. Het bestuursorgaan verstrekt de gevraagde documenten zo veel mogelijk in de door de verzoeker gewenste volgorde.
8. Indien de verzoeker kennelijk een ander doel heeft dan het verkrijgen van publieke informatie of indien het verzoek evident geen bestuurlijke aangelegenheid betreft, kan het bestuursorgaan binnen twee weken na ontvangst van het verzoek, dan wel onverwijld nadat is gebleken dat de verzoeker kennelijk een ander doel heeft dan het verkrijgen van publieke informatie, gemotiveerd besluiten het verzoek niet te behandelen.
9. Een verzoek om informatie wordt ingewilligd, behoudens het bepaalde in de artikelen 9 en 10.
10. Modelbrieven voor de behandeling van verzoeken op grond van dit artikel worden bij beschikking vastgesteld door de Minister, gehoord de Minister van Justitie en Politie.

Centraal Internetportaal

Artikel 4a

1. Bij Staatsbesluit kan worden bepaald dat een centraal landelijk overheids- internetportaal wordt opengesteld, waarnaar verzoeken om informatie elektronisch kunnen worden verzonden en dat toegang geeft tot de websites van bestuursorganen, met inachtneming van het bepaalde in de Wet Elektronisch Rechtsverkeer (S.B. 2017. No.86). In dat geval dragen het centraal internetportaal en het betreffende aangesloten bestuursorgaan zorg voor het langs elektronische weg kunnen ontvangen en behandelen van het verzoek om informatie op de door de Minister vastgestelde wijze.
2. De Minister kan bij beschikking bepalen, dat het internetportaal of het aangesloten bestuursorgaan de vereiste elektronische maatregelen treft, voor zover dit voor de goede uitvoering van het bepaalde in lid 1 noodzakelijk is.

Artikel 5

Indien het verzoek betrekking heeft op informatie over een bestuurlijke aangelegenheid die berust bij een ander bestuursorgaan dan het orgaan waarbij het verzoek is ingediend, wordt het verzoek doorgezonden naar dat orgaan, onder mededeling aan de verzoeker welke onderdelen van het verzoek naar welke bestuursorganen zijn doorgezonden, met vermelding van de datum van doorzending. De datum van doorzending wordt beschouwd als de datum van ontvangst van het verzoek als bedoeld in artikel 6 lid 1.

Termijn

Artikel 6

1. Het bestuursorgaan beslist op het verzoek om informatie zo spoedig mogelijk, schriftelijk, en uiterlijk binnen zes weken gerekend vanaf de dag na die waarop het verzoek is ontvangen. De verzoeker wordt gelijktijdig schriftelijk in kennis gesteld van de beslissing.
2. Het bestuursorgaan kan de beslistermijn tweemaal met ten hoogste zes weken verlengen, indien de omvang of de complexiteit van de informatie de verlenging rechtvaardigt. Van de verlenging van de beslistermijn wordt voor de afloop van de eerste termijn schriftelijk en gemotiveerd mededeling gedaan aan de verzoeker.
3. Indien het bestuursorgaan voornemens is informatie te verstrekken die geheel of gedeeltelijk rechtstreeks betrekking heeft op een derde of die van een derde afkomstig is en diens belangen kunnen raken, deelt het bestuursorgaan het voorgenomen besluit mede aan deze derde.
4. Indien een belanghebbende derde tegen de voorgenomen openbaarmaking bezwaar heeft gemaakt bij het bestuursorgaan, of in rechte een ander rechtsmiddel heeft ingezet, wordt de openbaarmaking opgeschort totdat in bezwaar of in rechte is beslist, dan wel het verzoek is ingetrokken.

Artikel 7

1. Indien een bestuursorgaan overeenkomstig deze wet informatie openbaar maakt, geschiedt dat op zodanige wijze dat de verzoeker of de belanghebbende zoveel mogelijk wordt bereikt, op de volgende algemeen toegankelijke wijze:
 - a. in een geschikte elektronische vorm, met inachtneming van de Wet Elektronisch Rechtsverkeer; of
 - b. indien elektronische verschaffing redelijkerwijs niet gevegd kan worden, door verstrekking van een kopie van de letterlijke inhoud; of
 - c. indien verstrekking van een kopie van de letterlijke inhoud redelijkerwijs niet gevegd kan worden, door het verstrekken van een uittreksel of een samenvatting welke een zakelijke en feitelijk juiste weergave bevat van de inhoud, of door terinzagelegging op een daartoe geschikte locatie.
2. Het bestuursorgaan houdt rekening met de voorkeur van de verzoeker omtrent de wijze van informatieverstrekking genoemd in lid 1, tenzij de informatie reeds in een andere, voor de verzoeker gemakkelijk toegankelijke vorm voor het publiek algemeen bekend gemaakt en openbaar is.

Informatie uit eigen beweging; actieve openbaarmaking

Artikel 8

1. Het bestuursorgaan maakt bij de uitvoering van zijn taak uit eigen beweging de bij het bestuursorgaan berustende informatie neergelegd in documenten voor een ieder openbaar en algemeen bekend, indien dit zonder onevenredige kosten of lasten redelijkerwijs mogelijk is, behoudens het bepaalde in de artikelen 9 en 10, dan wel met de openbaarmaking geen redelijk belang wordt gediend. Deze informatie betreft algemene publieke informatie over het beleid, wet- en regelgeving, met inbegrip van de voorbereiding, uitvoering, naleving, handhaving en evaluatie, met inachtneming van het bepaalde in artikel 15 lid 1. Bij Staatsbesluit kunnen categorieën documenten worden vastgesteld die een bestuursorgaan verplicht openbaar dient te maken.
2. Het bestuursorgaan draagt er zorg voor, dat de informatie als bedoeld in lid 1 op toegankelijke wijze wordt verschaft en zoveel mogelijk digitaal beschikbaar wordt gemaakt, zodat de informatie te allen tijde:
 - a. voor alle belanghebbenden en de samenleving beschikbaar is;
 - b. kan worden geraadpleegd;
 - c. actueel wordt gehouden.
3. Het bestuursorgaan doet in geval van een gedeeltelijke niet-openbaarmaking hiervan mededeling, en wel gelijktijdig met de openbaarmaking.
4. Documenten als bedoeld in lid 1 worden, voor zover van toepassing, niet openbaar gemaakt dan nadat belanghebbenden die naar verwachting bedenkingen zullen hebben tegen de openbaarmaking, in de gelegenheid zijn gesteld binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn van ten hoogste zes weken hun zienswijze naar voren te brengen, onder vermelding van het voorgenomen tijdstip van openbaarmaking en de openbaar te maken documenten.
5. Het bestuursorgaan beslist over openbaarmaking na grondige beoordeling van de zienswijze, in overleg met belanghebbenden, als bedoeld in lid 4.

Uitzonderingsgronden en beperkingen

Artikel 9

1. Het openbaar maken van informatie ingevolge deze wet blijft achterwege voor zover dit:
 - a. de nationale soevereiniteit van de Republiek Suriname schaadt of zou kunnen schaden;
 - b. geclassificeerde informatie betreft die de openbare orde, veiligheid of verdediging van de Staat schaadt of zou kunnen schaden;
 - c. bedrijfs- en fabricagegegevens betreft die door natuurlijke personen of rechtspersonen vertrouwelijk aan de overheid zijn meegedeeld, of zijn opgenomen in door hen met de overheid gesloten non-disclosure agreements, tenzij deze gegevens kunnen worden aangemerkt als milieu-informatie;
 - d. strijdig is met en bij of krachtens een andere wet vastgestelde, geldende geheimhoudingsplicht;
 - e. strijdig is met een wettelijke regeling inzake de privacybescherming;
 - f. betreft persoonsgegevens, patiëntengegevens en medische dossiers, tenzij voor wat betreft

persoonsgegevens de betrokkene uitdrukkelijk schriftelijk toestemming heeft gegeven voor de openbaarmaking, of deze persoonsgegevens door de betrokkene zelf reeds openbaar zijn gemaakt.

2. Het openbaar maken van informatie blijft eveneens achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen de volgende belangen:
 - a. de betrekkingen van de Staat met andere staten en met internationale organisaties;
 - b. de economische of financiële belangen van de Staat, bestuursorganen of andere publiekrechtelijke rechtspersonen. Ten aanzien van delfstoffen met inbegrip van koolwaterstoffen, wordt Surinaamse geologische- en geofysische informatie op kaart of in elke andere vorm niet op verzoek openbaar gemaakt;
 - c. de opsporing en vervolging van strafbare feiten;
 - d. de inspectie, controle en toezicht door of vanwege bevoegde bestuursorganen en andere entiteiten;
 - e. de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer;
 - f. de bescherming van andere dan in het eerste lid, onder c, genoemde concurrentiegevoelige bedrijfs- en fabricagegegevens. Het voorgaande heeft geen betrekking op gegevens over openbare aanbestedingen;
 - g. de bescherming van het milieu waarop de informatie betrekking heeft;
 - h. de beveiliging van personen en bedrijven en het voorkomen van sabotage en cybercriminaliteit;
 - i. het goed functioneren van de Staat, bestuursorganen en publiekrechtelijke rechtspersonen.
3. Het op verzoek openbaar maken van informatie die ouder is dan tien jaar blijft achterwege, voor zover het bestuursorgaan daarover, redelijkerwijs aantoonbaar, niet meer kan beschikken.
4. Indien een verzoek tot openbaarmaking ingevolge de in de leden 1, 2 of 3 genoemde gronden wordt afgewezen, bevat het besluit hiervoor een uitdrukkelijke motivering.
5. Voor zover van toepassing, kan algemene openbaarmaking tijdelijk achterwege blijven, indien het belang van de verzoeker om als eerste kennis te nemen van de gevraagde informatie dit naar het oordeel van het bestuursorgaan vereist.
6. Ingeval van toepassing van het bepaalde in lid 5 doet het bestuursorgaan mededeling aan de verzoeker van de termijn waarna het bestuursorgaan voornemens is over te gaan tot algemene openbaarmaking van de verzochte informatie.

Intern beraad en persoonlijke beleidsopvattingen

Artikel 10

1. In geval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, wordt geen informatie verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen.
2. Het bestuursorgaan kan over persoonlijke beleidsopvattingen met het oog op een goede en democratische bestuursvoering informatie verstrekken in niet tot personen herleidbare vorm. In het geval dat degene die deze opvattingen heeft geuit of ondersteund daarmee uitdrukkelijk heeft ingestemd, kan de informatie, ter beoordeling door het bestuursorgaan, in tot personen herleidbare

vorm worden verstrekt.

3. Onverminderd het bepaalde in de leden 1 en 2 kan uit documenten ten behoeve van intern beraad omtrent formele besluitvorming door De Nationale Assemblée, de President en de Vice-President van de Republiek Suriname en de onder hen ressorterende Kabinetten, de Regering, een minister of een Districtscommissaris, uitsluitend informatie worden verstrekt in niet tot personen herleidbare vorm. Deze informatieverstrekking vindt evenwel niet plaats indien door de informatieverstrekking het kunnen voeren van intern beraad omtrent formele besluitvorming wordt of kan worden geschaad.
4. Op uitgebrachte adviezen van een ambtelijke- of gemengd samengestelde adviescommissie is het bepaalde in de leden 1 en 2 van overeenkomstige toepassing.

Bezwaar

Artikel 11

1. Nadat het bestuursorgaan een besluit heeft genomen om een verzoek als bedoeld in artikel 4 geheel of gedeeltelijk af te wijzen, of niet tijdig heeft beslist op een verzoek in de zin van artikel 6 leden 1 en 2, kan de verzoeker tegen het besluit, of tegen het niet tijdig nemen van een besluit, bezwaar maken bij het bestuursorgaan dat het oorspronkelijk besluit heeft genomen. Het maken van bezwaar is kosteloos:
2. Het bezwaar moet schriftelijk en gemotiveerd worden ingediend binnen 6 (zes) weken vanaf de dag na die waarop het in lid 1 bedoelde besluit aan de verzoeker schriftelijk of elektronisch is bekendgemaakt, dan wel vanaf de datum waarop de in artikel 6, leden 1 en 2 genoemde beslistermijn is verstreken.
3. Het bestuursorgaan kan besluiten om de verzoeker mondeling te horen, teneinde hem in de gelegenheid te stellen het bezwaar mondeling toe te lichten. Het voorgaande vindt geen toepassing wanneer het bezwaar kennelijk ongegrond of kennelijk niet ontvankelijk is, dan wel de belanghebbende heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord.
4. Bij het horen kan verzoeker zich door een gemachtigde laten vertegenwoordigen, dan wel zich door een deskundige laten bijstaan. Verzoeker draagt zelf zorg voor oproeping van zijn deskundige. Indien de verzoeker zich wil laten vertegenwoordigen door een gemachtigde, dient hij dit voor het horen schriftelijk aan het bestuursorgaan kenbaar te maken. Van het horen wordt een verslag gemaakt.
5. Ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaarschrift blijft (kennelijk) niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege, indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.
6. Het bestuursorgaan beslist op het bezwaar binnen 6 (zes) weken na de datum van indiening. Het bestuursorgaan stelt de verzoeker schriftelijk in kennis van de beslissing op het bezwaar, met vermelding van de rechtsmiddelen die de verzoeker heeft, indien hij het niet eens is met de beslissing op bezwaar.
7. De beslissing op bezwaar als bedoeld in lid 6 kan inhouden, dat het bezwaar niet ontvankelijk, gegrond, deels gegrond of ongegrond wordt bevonden.

Administratief beroep en beroep bij de kantonrechter

Artikel 12

1. De belanghebbende die zich op feitelijke of rechtsgronden niet kan verenigen met een besluit inzake het bezwaar ingevolge artikel 11 lid 5, kan daartegen beroep instellen bij de Minister. In geval het besluit op bezwaar is genomen door de Minister, staat met inachtneming van het bepaalde in lid 7 onder a, direct beroep open bij de kantonrechter. Bij publiekrechtelijke rechtspersonen kan de belanghebbende beroep instellen bij de Raad van Toezicht of het bestuur van de rechtspersoon. Bij gebreke daarvan kan het beroep worden ingesteld bij de Minister waaronder de publiekrechtelijke rechtspersoon ressorteert.
2. Het instellen van beroep geschiedt door het indienen van een ondertekend beroepschrift, dat ten minste bevat:
 - a. de naam, voornaam en het adres van de indiener;
 - b. de dagtekening;
 - c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht;
 - d. de gronden van het beroep;
 - e. alsook het expliciete verzoek,
3. Het beroep bij de Minister wordt ingesteld binnen 6 (zes) weken nadat het besluit bekendgemaakt is aan de belanghebbende, respectievelijk binnen 6 (zes) weken na het verstrijken van de in artikel 11 lid 5 opgenomen termijn.
4. Op het beroep wordt binnen 6 (zes) weken na de datum van indiening van het beroepschrift beslist. Op de procedure in beroep is het bepaalde in artikel 11 leden 3 en 4 van overeenkomstige toepassing.
5. De in lid 4 bedoelde beslissing kan inhouden, dat het beroep niet ontvankelijk, gegrond, deels gegrond of ongegrond wordt verklaard. De beslissing wordt onverwijld, tegen ontvangstbevestiging ter kennis van de indiener van het beroep gebracht.
6. Indien het beroep gegrond wordt verklaard, voorziet de Minister zo nodig opnieuw in de zaak, overeenkomstig het bepaalde in dit artikel.
7. Een belanghebbende of een bestuursorgaan kan ook beroep instellen bij de kantonrechter in bodemprocedure ter zake van:
 - a. een beslissing op bezwaar door de Minister;
 - b. een beslissing in administratief beroep;
 - c. een besluit als bedoeld in artikel 11 lid I.

8. Het beroep bij de kantonrechter wordt ingesteld binnen 6 (zes) weken nadat het besluit in administratief beroep of het besluit op bezwaar, dan wel een door een bestuursorgaan genomen besluit als bedoeld in artikel 11 lid 1, is genomen en aan de belanghebbende bekend is gemaakt, dan wel niet tijdig is beslist.
9. Op de behandeling van het beroep door de kantonrechter zijn de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van toepassing.

Nadere uitvoering en kosten

Artikel 13

1. Voor de openbaarmaking van informatie op grond van deze wet worden door het bestuursorgaan geen kosten in rekening gebracht, met inachtneming van het bepaalde in de leden 2 en 3.
2. Voor de vervaardiging van kopieën of uittreksels van documenten, vanaf een door de Minister bij beschikking te bepalen minimum omvang, kan een bestuursorgaan een redelijke vergoeding vragen, die de kostprijs daarvan niet overstijgt.
3. De Minister kan bij beschikking nadere voorschriften vaststellen met betrekking tot het bepaalde in lid 2.
4. Voor de elektronische openbaarmaking van informatie op grond van deze wet worden door het bestuursorgaan geen kosten in rekening gebracht.

Rapportage en evaluatie

Artikel 14

1. Het bestuursorgaan rapporteert elk verzoek om informatie ingevolge deze wet en de beslissing daaromtrent aan de Minister onder wiens verantwoordelijkheid het bestuursorgaan valt.
2. De President en de Vice -President rapporteren elk bij hen ingediend verzoek om informatie ingevolge deze wet en de beslissing daaromtrent aan de Nationale Assemblee, in het evaluatieverslag als bedoeld in lid 3.
3. De Regering zendt binnen twee jaar na de inwerkingtreding van deze wet aan De Nationale Assemblee een evaluatieverslag over de doeltreffendheid en de bestuurlijke en maatschappelijke effecten van deze wet.
4. In deze evaluatie wordt tevens ingegaan op de mogelijkheid om in het kader van de adequate uitvoering van deze wet een centraal uitvoeringsorgaan dan wel een onafhankelijk toezichtsorgaan in te stellen.

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 15

1. Artikel 8 van deze wet treedt inwerking 2 jaar na de datum van de inwerkingtreding van deze wet.

2. Verzoeken voor de datum van de inwerkingtreding van deze wet ingediend op grond van de Archiefwet (S.B. 2006 no. 28), strekkend tot openbaarheid middels raadpleging of gebruik van archiefbescheiden, blijven ingevolge de geldende beperkingen ten aanzien van de openbaarheid van kracht.
3. Deze wet is niet van toepassing op informatie waarvoor specifieke bepalingen gelden welke zijn opgenomen in andere wetten, internationale voorschriften en volkenrechtelijke verplichtingen.

Artikel 16

1. Deze wet wordt aangehaald als: Wet Openbaarheid Bestuursinformatie.
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt in werking op de dertigste dag na de datum van haar afkondiging.
4. De Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van deze wet .

Gegeven te Paramaribo, de.....

JENNIFER GEERLINGS - SIMONS

**Wet van,
houdende regels betreffende de openbaarheid
van bestuursinformatie (Wet Openbaarheid
Bestuursinformatie)**

Ontwerp

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. ALGEMEEN

Grondwet en Internationale Verdragen

Wereldwijd hebben thans meer dan 100 landen, waaronder de buurlanden van Suriname en andere landen in de Caraïbische- en Latijns Amerikaanse regio, in hun nationale wetgeving vormen van regelgeving geïmplementeerd betreffende de openbaarheid van bestuursinformatie; internationaal wel aangeduid als “*freedom of information legislation*”. De internationale informatievrijheid wordt bevorderd en gemonitord door VN organisatie de UNESCO.

Op grond van deze wet (artikel 4 lid 1) heeft eenieder het recht op toegang tot publieke informatie door een daartoe ingediend verzoek. Hoewel de artikelen 54 lid 2 onder h, 157 lid 3 en 158 lid 1 van de Grondwet zich daar niet expliciet over uitspreken, kan de openbaarheid van bestuur daar wel uit worden afgeleid. Ook omdat de Grondwet zoals bekend de algehele toelichting mist, blijft dit een interpretatiekwestie.

Duidelijk hierover zijn artikel 19 lid 1 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten New York, 19 december 1966 (BUPO Verdrag) en artikel 19 van de Universele verklaring van de rechten van de mens (1948). Suriname is gebonden aan beide verdragen.

Artikel 19 van het BUPO verdrag luidt als volgt:

1. Een ieder heeft het recht zonder inmenging een mening te koesteren.
2. Een ieder heeft het recht op vrijheid van meningsuiting; dit recht omvat mede de vrijheid *inlichtingen en denkbeelden van welke aard ook te garen*, te ontvangen en door te geven, ongeacht grenzen, hetzij mondeling, hetzij in geschreven of gedrukte vorm, in de vorm van kunst, of met behulp van andere media naar zijn keuze.
3. Aan de uitoefening van de in het tweede lid van dit artikel bedoelde rechten zijn bijzondere plichten en verantwoordelijkheden verbonden. Deze kunnen derhalve aan bepaalde beperkingen worden gebonden, doch alleen beperkingen die bij de wet worden voorzien en nodig zijn: a. in het belang van de rechten of de goede naam van anderen; b. in het belang van de nationale veiligheid of ter bescherming van de openbare orde, de volksgezondheid of de goede zeden.

Artikel 19 van de Universele verklaring van de rechten van de mens luidt als volgt:

Een ieder heeft recht op vrijheid van mening en meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid om zonder inmenging een mening te koesteren en om door alle middelen en ongeacht grenzen inlichtingen en denkbeelden op te sporen, te ontvangen en door te geven.

Over deze Suriname bindende internationale bepalingen kan nog het volgende worden opgemerkt. Niet alleen het recht op de vrijheid van meningsuiting valt hieronder, maar ook het recht om vrij te kunnen kiezen waar men zijn of haar informatie vandaan haalt; offline of online en ook over grenzen heen. In artikel 19 lid 2 van het BUPO Verdrag staat centraal de *vrijheid van nieuwsgaring*, welk recht aan eenieder toekomt, echter in de praktijk maken de media en de voor de media werkende journalisten daar in de praktijk het meest gebruik van.

De *vrijheid van nieuwsgaring* is onderdeel van de aan iedere burger toekomende “groter recht” namelijk de vrijheid om inlichtingen en denkbeelden te ontvangen zonder inmenging van overheidswege.

Deze vrijheid van nieuwsgaring raakt tevens de zorgplicht voor de overheid; het betreffende bevoegde bestuursorgaan, voor het goed functioneren van de nieuwsgaring door een adequaat informatiebeheer (met een document management systeem) en de overige randvoorwaarden.

Buitenlandse wetgeving, zoals onder meer de Freedom of Information Act (FOIA) van de Verenigde Staten, verplicht de overheid om de informatiehuishouding goed in orde te hebben.

Tegelijkertijd beslist de overheid; het betreffende bevoegde bestuursorgaan, tot welke informatie de burger die in het concrete geval een verzoek indient, al dan niet toegang heeft tot de informatie, rekening houdend met de in de wet opgesomde uitzonderingsgronden en beperkingen (artikel 9).

In internationaal perspectief kunnen verder worden genoemd het Verdrag van Tromsø (Noorwegen) over de toegang tot overheidsinformatie (2009, in werking getreden in 2020) en het Verdrag van Aarhus (Denemarken) (1998) over de toegang tot bij de overheid aanwezige milieu-informatie.

Deze verdragen zijn tot stand gekomen in de Europese context en niet bindend voor Suriname, noch voor andere landen in de Caraibische en Amerikaanse regio.

Wel zijn deze verdragen van belang als algemeen referentiekader van de internationale normen met betrekking tot openbaarheid van bestuursinformatie.

Doel van de wet

Algemeen doel van deze wet is het goed functioneren van de democratische rechtsstaat.

Iedere burger kan op basis van deze wet bij het betreffende bestuursorgaan informatie opvragen over bestuurlijke aangelegenheden. Het moet duidelijk wel gaan over een bestuurlijke aangelegenheid want het centrale doel van deze wet is de informatievoorziening aan de burgers ten behoeve van de controle op een goede en democratische bestuursvoering.

Openbaarheid van publieke informatie is belangrijk voor de verdere democratische ontwikkeling in ons land en voor het vertrouwen van de burgers in de overheid, meer concreet de bestuursorganen.

Bestuursorganen moeten informatie over wat zij doen en waarom, uit zichzelf; uit eigen beweging verstrekken aan de samenleving of aan de burger die daarom verzoekt. Mede hierdoor kunnen burgers, belanghebbenden, journalisten en de nieuwsmedia, en ook de leden van volksvertegenwoordigende organen de overheid controleren.

Door het openbaar maken van publieke informatie kan deze wet ook bijdragen aan het versterken van de burgerparticipatie en het ontwikkelen van een samenleving waarin elke individuele inwoner van Suriname daadwerkelijk kan participeren in de maatschappij. Het gaat er met name om, dat de burger toegang heeft tot publieke overheidsinformatie, goed en juist geïnformeerd wordt door de overheidsinstituten en zich gehoord weet.

De wet stelt voorop dat toegang tot publieke informatie een recht is dat in beginsel aan eenieder in gelijke mate toekomt. Onder “een ieder” wordt voor de toepassing van deze wet verstaan, elke natuurlijke persoon die rechtsgeldig ingezetene is van Suriname, ongeacht de nationaliteit (artikel 1 onder i). Uitzonderingen op de hoofdregel, op grond waarvan het bestuursorgaan kan beslissen dat de verzochte informatie niet wordt verstrekt, gelden slechts voor zover deze wet daarin voorziet (artikelen 9 en 10).

Het uitgangspunt van de meeste “freedom of information acts” is, dat de bewijslast berust bij het bestuursorgaan waarbij het verzoek is ingediend en niet bij de degene die het verzoek om publieke informatie indient; de verzoeker. Internationaal gezien is het geen vereiste dat de indiener van het verzoek daarbij een reden voor het verzoek geeft of een uitleg geeft waarom hij het verzoek om publieke informatie indient. Echter, indien het bestuursorgaan beslist dat de verzochte informatie niet openbaar wordt gemaakt, moet het bestuursorgaan dat dan wel onderbouwen met geldige, in de wet aangeduide redenen.

Ingevolge deze wet hoeft de burger bij zijn verzoek geen belang te stellen. Dat is een logisch gevolg van de aan de wet en de genoemde internationale verdragen ten grondslag liggende gedachte van de toegankelijkheid van publieke overheidsinformatie. Het belang dat de verzoeker bij informatie heeft, mag bij de beoordeling door het bestuursorgaan van het verzoek in beginsel geen rol spelen.

Ook hoeft de verzoeker niet het specifieke document of de documenten te noemen waar het verzoek betrekking op heeft; het is voldoende als wordt aangegeven welke publieke informatie wordt verlangd. Wel zal het verzoek voldoende concreet en gespecificeerd moeten zijn. Zo nodig is het bestuursorgaan de verzoeker daarbij behulpzaam

Hoofdregel: verplichtingen voor de overheid; de bestuursorganen

De belangrijkste verplichtingen voor de bestuursorganen volgens deze wet zijn:

- De actieve openbaarmakingsplicht: de overheid moet sommige informatie uit zichzelf; uit eigen beweging openbaar maken. *De overgangsbepaling artikel 15 regelt dat dat deze verplichting in werking treedt twee jaar na de datum van de inwerkingtreding van deze wet, om de overheidsorganen de nodige voorbereidingstijd te geven;*
- De passieve openbaarmaking aan een degene die daarom verzoekt. De termijn voor afhandeling van een verzoek tot openbaarmaking van informatie is 6 weken en kan bij een groot of ingewikkeld verzoek met maximaal 6 weken worden verlengd;
- Informatiehuishoudingsplicht: bestuursorganen moeten hun (digitale) informatiehuishouding in orde hebben, wat betreft goede regels en afspraken voor het gebruik, beheer en vindbaarheid van hun publieke informatie.

Uitzonderingen op de hoofdregel: informatie die de bestuursorganen niet openbaar maken

Absolute weigeringsgronden. Bestuursorganen maken informatie niet openbaar als openbaarmaking grote nadelen heeft of gevaar oplevert, of kan opleveren, zoals omschreven in de in de wet opgenomen uitzonderingsgronden en beperkingen (artikel 9).

Dit betreft de in lid 1 opgenomen absolute weigeringsgronden; onder andere de nationale soevereiniteit of de veiligheid van de Staat. Ook vertrouwelijke gegevens van bedrijven, met inbegrip van de inhoud van rechtsgeldig overeengekomen non disclosure agreements, blijven geheim, evenals privacygevoelige gegevens van burgers, zoals medische gegevens van patiënten, informatie over iemands geloofsovertuiging, e.d.

Relatieve weigeringsgronden. Voorts wordt ingevolge artikel 9 lid 2 informatie niet openbaargemaakt als dat, na belangenafweging, te grote nadelen heeft of zou hebben voor andere belangen, zoals:

- de betrekkingen van Suriname met andere landen of internationale organisaties;

- de economische of financiële belangen van de Staat. Zo worden onderzoeksgegevens over de Surinaamse delfstoffen niet openbaar gemaakt op verzoek;
- de opsporing en vervolging van strafbare feiten;
- de controle en toezicht door de overheid;
- de persoonlijke levenssfeer (privacy);
- de bescherming van concurrentiegevoelige bedrijfsgegevens (uitgezonderd gegevens over openbare aanbestedingen);
- de bescherming van het milieu;
- de beveiliging van personen en bedrijven en het voorkomen van sabotage en, steeds actueler, cybercriminaliteit;
- het goed functioneren van de overheid; de bestuursorganen.

Als de verzochte informatie ouder dan 10 jaar niet openbaar kan worden gemaakt, moet het bestuursorgaan schriftelijk de reden aangeven (artikel 9 lid 3).

Persoonlijke (beleids)opvattingen van ministers of ambtenaren worden in beginsel niet openbaar gemaakt (artikel 10).

B. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1 onder d

De zinsnede in artikel 1 onder d dat een document ‘naar zijn aard verband houdt met de publieke taak van dat orgaan’ moet ruim worden uitgelegd. Het gaat hier niet alleen om de documenten die direct gerelateerd zijn aan het uitoefenen van publiek gezag of andere bestuurstaken, maar ook om documenten die daaraan gerelateerd zijn, in het kader van de uitoefening van die publieke taak.

Materieel betekent de definitie van het begrip document “ander geheel van vastgelegde gegevens” bijvoorbeeld dat ook video of audio opnamen, en e-mailberichten onder het begrip kunnen vallen.

Het betekent tevens dat bijvoorbeeld sms- en WhatsApp-berichten en andere berichten op sociale media onder omstandigheden documenten zouden kunnen zijn in de zin van deze wet. Hiermee zal ervaring moeten opgedaan in de uitvoeringspraktijk van deze wet en kan door de rechterlijke macht jurisprudentie worden ontwikkeld die aansluit op de Surinaamse bestuurlijke organisatie.

De hieromtrent reeds bestaande buitenlandse jurisprudentie behoeft niet zonder meer te worden overgenomen, maar zou soms wel als leidraad zou kunnen dienen.

Artikel 1 onder e

Hier is het begrip “bestuurlijke aangelegenheid” gedefinieerd als “een aangelegenheid die betrekking heeft op beleid van een bestuursorgaan, daaronder begrepen de voorbereiding en de uitvoering ervan”. Dit begrip heeft onder meer de functie om verzoeken te beperken tot de gevallen waarin democratische controle gewenst en noodzakelijk is - waarvoor het recht op informatie juist is bedoeld. In het geval dat duidelijk geen sprake is van een bestuurlijke aangelegenheid en objectief kan worden vastgesteld dat er redelijkerwijs geen belang bij een verzoek bestaat, kan een dergelijk verzoek door het bestuursorgaan vereenvoudigd worden afgedaan.

In dergelijke gevallen, wanneer uit het verzoek blijkt dat kennelijk sprake is van misbruik, kan het bestuursorgaan besluiten het verzoek op die grond niet te behandelen, mits het orgaan het besluit daartoe aan de verzoeker zendt binnen twee weken na ontvangst van het verzoek dan wel onverwijld nadat is gebleken dat de verzoeker kennelijk een ander doel heeft dan het verkrijgen van publieke informatie (artikel 4 lid 8).

Artikel 2

Organisaties waarvoor deze wet geldt.

Deze wet geldt voor alle bestuursorganen zoals met name de ministeries en parastatale instellingen, en daarnaast voor de organen welke, uitsluitend voor de toepassing van deze wet, zijn gelijkgesteld aan bestuursorganen, onder meer de Staatsraad, de President en Vice-president en de onder hen ressorterende kabinetten.

De wet geldt ook door de overheid ingestelde ambtelijke of gemengd samengestelde (advies)commissies (artikel 10 lid 4).

Artikel 2 lid 1 onder d

Met betrekking tot de Staatsraad zal tevens nagegaan en door de Staatsraad besloten kunnen worden op welk tijdstip adviezen en de daarop betrekking hebbende stukken van de Staatsraad openbaar gemaakt kunnen worden, rekening houdende met de bepalingen van de Wet Staatsraad (1988 no. 95, gewijzigd bij S.B. 1994 no. 93) en het Reglement van Orde van de Staatsraad.

Artikel 2 lid 3 onder a

Deze wet is niet van toepassing op De Nationale Assemblée.

De Nationale Assemblée verrichten veel van haar werkzaamheden reeds in de openbaarheid.

Vele vergaderingen zijn openbaar en de meeste stukken zijn via de DNA website voor eenieder beschikbaar. Dat is ook noodzakelijk voor het democratisch functioneren van de volksvertegenwoordiging. Nog meer dan voor andere organen het geval is, is openbaarheid voor het parlement van essentieel belang; artikel 82 van de Grondwet bepaalt dat alle vergaderingen van De Nationale Assemblée openbaar zijn, uitgezonderd die bijzondere gevallen waarin zij besluit om achter gesloten deuren te vergaderen.

Indien deze wet wel van toepassing zou zijn op DNA, zou dat ook gaan gelden voor de commissies en de ambtelijke ondersteuning van DNA. Verder zouden onder andere beleidsopvattingen van DNA leden en interne fractiestukken van de politieke organisaties weer wettelijk uitgezonderd moeten worden.

Kort samengevat is er ter voorkoming van onnodige of te complexe regelgeving voor gekozen om De Nationale Assemblée en de andere volksvertegenwoordigende organen niet onder de reikwijdte van deze wet te brengen.

Artikel 3

Openbaarmaking en zorgplicht. Dit artikel bevat een zorgplicht voor bestuursorganen en schrijft in hoofdlijnen voor op welke wijze de openbaarmaking van informatie op grond van deze wet dient te geschieden. Het artikel heeft betrekking op alle vormen van informatieverstrekking op grond van deze wet.

Artikel 3 lid 4 onder d

In verband met de toepassing van dit artikel kan het efficiënt zijn als elk bestuursorgaan binnen de organisatie tenminste 1 ambtelijke contactpersoon heeft aangewezen die goed op de hoogte is met de inhoud van deze wet en vragen kan beantwoorden over de publieke informatie die beschikbaar is en de afhandeling van verzoeken. De contactpersoon kan dan samenwerken met deskundigen binnen en buiten de organisatie en kan de verzoeker, burgers en journalisten te woord staan en zo nodig doorverwijzen naar het betreffende bevoegde bestuursorgaan.

Artikel 4 lid 1

Informatie op verzoek

Voor de duidelijkheid is opgenomen dat de beslissing op het verzoek niet door de instelling, dienst of het bedrijf wordt genomen, maar door het verantwoordelijke bestuursorgaan. Op verzoeken bijvoorbeeld ingediend bij het Openbaar Ministerie, zal derhalve worden besloten door de minister van Justitie en Politie.

Het is op zichzelf geen verplichting dat een verzoek om publieke informatie door de indiener expliciet wordt aangemerkt als een verzoek op grond van dit artikel van deze wet, hoewel het voor de vlotte afhandeling van het verzoek wel helpt om dat wel te doen.

Het bestuursorgaan moet namelijk bij elk ingediend verzoek om in documenten neergelegde publieke informatie aannemen, dat het gaat om een verzoek als bedoeld in deze wet – *tenzij uit de context blijkt dat dat niet het geval is*, bijvoorbeeld als een persoon zijn eigen dossier opvraagt of een sollicitant vraagt informatie over de voortgang van zijn sollicitatie bij een bestuursorgaan, etc. In elk geval zal het bestuursorgaan elk binnengekomen verzoek om informatie binnen de organisatie zorgvuldig juridisch moeten laten toetsen aan het bepaalde in artikel 4.

Publieke informatie

Publieke informatie is de aanduiding voor informatie neergelegd in documenten die berusten bij een orgaan, persoon of college waarop deze wet van toepassing is. Alle bij een orgaan, persoon of college berustende informatie is in dat geval publieke informatie, tenzij het betreft privaatrechtelijke rechtspersonen of entiteiten die met enig openbaar gezag zijn bekleed.

In zulke gevallen is deze wet slechts van toepassing op de informatie die betrekking heeft op de uitoefening van dat publiek gezag.

Van “berusten” van documenten bij een bestuursorgaan als vermeld in **artikel 5** is sprake als een ambtenaar of een bestuurder in functie de documenten onder zich heeft. Daartoe hoeft een document niet in een documentmanagementsysteem te zijn opgeslagen, iedere vorm van opslag volstaat voor het onder zich hebben van een document.

In **artikel 4 lid 3**, is bepaald dat de verzoeker wel de bestuurlijke aangelegenheid moet vermelden waarop het verzoek betrekking heeft, of het daarop betrekking hebbende document waarover hij informatie wenst te ontvangen. Deze bepaling dient met name om te voorkomen dat een bestuursorgaan ongespecificeerde of vage verzoeken in behandeling moet nemen. Het is ook in het eigen belang van de verzoeker dat hij meteen zo duidelijk aangeeft welke informatie hij precies bedoelt

Artikel 4 leden 5 t/m 7

Verzoeker werkt niet mee aan specificeren verzoek

Ondanks het noemen van de bestuurlijke aangelegenheid kan een ingediend verzoek te ongespecificeerd zijn om in behandeling te kunnen nemen. In **artikel 4 lid 5** is bepaald dat het bestuursorgaan de verzoeker behulpzaam moet zijn bij het specificeren.

In die gevallen waarin de verzoeker ondanks de geboden hulp in het geheel niet of onvoldoende meewerkt aan het preciseren van zijn verzoek, *kan worden beslist dat het verzoek kennelijk onredelijk is*.

Hierbij kan o.a. worden gedacht aan een non coöperatieve houding van de verzoeker, niet open staan voor overleg over de inhoud of verlenging van termijnen bij omvangrijke verzoeken, niet reageren op een geboden mogelijkheid tot precisering, het al dan niet opzettelijk vermelden van (juiste) contactgegevens, het vermelden van niet ter zake zijnde content (bijvoorbeeld een conflict op een heel

ander terrein), of het expliciet vermelden van een ander doel dan de openbaarmaking van de gevraagde informatie.

Verzoek is niet gericht op het verkrijgen van publieke informatie

Van een kennelijk onredelijk verzoek is ook sprake indien het verzoek niet is gericht op het verkrijgen van publieke informatie. Dergelijke verzoeken zijn niet in overeenstemming met het doel van deze wet. (zie de toelichting onder Algemeen), te weten het voor een ieder mogelijkheid maken om informatie te verkrijgen die is neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid.

Voorbeeld: verzoeken bedoeld om het werk van de overheid te hinderen en verzoeken om openbaarheid, buiten de kaders van deze wet.

Blijkens de Memorie van Toelichting bij het Decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur van de Vlaamse overheid (België), is een aanvraag ‘kenmerklijk onredelijk’ bijvoorbeeld wanneer het verzoek niet het verkrijgen van informatie, maar de desorganisatie of verstoring van de werking van de overheidsdienst beoogt.

Ook in de toelichting bij het eerdergenoemde Verdrag van Tromsø wordt een verzoek dat duidelijk verstorend/vexatoir (*clearly vexatious*) is, genoemd als voorbeeld van een kennelijk onredelijk verzoek.

Artikel 4 lid 8

Een verzoek kan buiten behandeling worden gelaten, indien het verzoek kennelijk onredelijk is. Het is niet mogelijk om alle soorten verzoeken die onredelijk zijn op te sommen. Uitgangspunt is, zoals eerder aangegeven, dat een verzoeker voor zijn verzoek geen belang hoeft te stellen overeenkomstig.

Artikel 4 lid 2

Dit artikel ziet op gevallen waarin een verzoeker een ander motief heeft dan het verkrijgen van informatie. Het betrokken bestuursorgaan maakt zelf de afweging om in het concrete geval wel of niet over te gaan tot buiten behandeling laten van het betreffende verzoek.

Met ‘kenmerklijk’ wordt bedoeld dat het aannemelijk moet zijn dat sprake is van een onredelijk verzoek, of - anders gezegd - dat het bestuursorgaan goed moet kunnen motiveren waarom het onredelijkheid aannemelijk acht. Hierbij kan het gaan om een combinatie van meerdere aspecten die tot dat gemotiveerd besluit leiden.

In de toelichting bij artikel 5, vijfde lid, onder ii, van het Verdrag van Tromsø wordt als voorbeeld van een kennelijk onredelijk verzoek gegeven, een verzoek dat onevenredig veel zoekwerk door het bestuursorgaan of onderzoek zou vergen.

Artikel 4 lid 10

Ter standaardisering van het uitvoerend administratief proces wordt de (juridische) inhoud van een aantal modelbrieven, zoals de ontvangstbevestiging, beslissing op het verzoek, beslissing op bezwaar, verdagingsbesluit, met toelichting t.b.v. het uitvoerend ambtelijk personeel, vastgesteld bij beschikking van de Minister van Justitie en Politie, gehoord de Minister van Binnenlandse Zaken. Dit is wenselijk uit het oogpunt van juridische kwaliteitszorg; een ingediend verzoek om informatie moet door de behandelende ambtenaar eerst worden getoetst of het een verzoek is als bedoeld in deze wet, waarna toetsing aan de wet m.b.t. termijnen, motivering, vermelding rechtsmiddelen, enz. Dit vereist specifieke deskundigheid en training van de uitvoerende ambtenaar/ ambtelijke contactpersoon.

Artikel 5

Een verzoek ook gedeeltelijk kan worden doorgezonden naar een ander bestuursorgaan.

Geen doorzendplicht geldt als het bestuursorgaan niet weet of de gevraagde informatie bestaat of waar deze berust. De doorzendplicht geldt ook als de documenten bij een ander bestuursorgaan berusten, maar voor die documenten een andere, afwijkende regeling geldt dan deze wet. Zie ook **artikel 15 lid 3**. Het is aan het bestuursorgaan bij wie de documenten berusten om op basis van die regeling het verzoek om informatie te beoordelen

Artikel 6

Snelle informatieverstrekking is wezenlijk voor het bereiken van het genoemde centrale doel van deze wet. Bestuursorganen moeten daarom ook zo spoedig mogelijk op een verzoek om informatie beslissen. Lid 1 stelt daarvoor een maximum-termijn van zes weken, die volgens lid 6 tweemaal met ten hoogste met zes weken kan worden verdaagd. Bij niet tijdig beslissen door het bestuursorgaan kunnen de in de artikelen 11 en 12 opgenomen rechtsmiddelen worden aangewend.

Artikel 6 lid 2

Omvangrijke verzoeken zijn vaak belastend voor het overheidsapparaat. Echter de enkele (grote) omvang van het verzoek maakt nog niet dat sprake is van kennelijk onredelijk gebruik van de wet. Een verzoek kan wel zodanig omvangrijk zijn dat het niet mogelijk is om binnen de beslistermijn te voldoen aan het verzoek om informatie. Bij verlenging van de termijn door het bestuursorgaan is het wenselijk dat vooraf overleg plaatsvindt tussen de uitvoerende ambtenaar / ambtelijke contactpersoon van het bestuursorgaan en de verzoeker.

Artikel 6 leden 3 en 4 geven een voorziening, op grond waarvan een belanghebbende wordt geïnformeerd over een aanstaande openbaarmaking, zodat hij eventueel rechtsmiddelen kan aanwenden.

Artikel 7

Volgens dit artikel is uitgangspunt dat de openbaarmaking voor zover mogelijk elektronisch geschiedt. Indien elektronische verschaffing redelijkerwijs niet gevegd kan worden, geschiedt de openbaarmaking door de verstrekking van een kopie van de letterlijke inhoud ervan. Indien ook dat redelijkerwijs niet gevegd kan worden, geschiedt de openbaarmaking door een uittreksel of een samenvatting van de inhoud te geven, inlichtingen daaruit te verschaffen of door terinzagelegging

Met “kopie” in artikel 7 lid I onder b, wordt niet alleen bedoeld fotokopie van het (de) document(en) waarin de gevraagde informatie vervat is, maar ook afdruk van foto of elektronische toezending van een video- of audioband van een online meeting. Het toestaan dat verzoeker zelf op behoorlijke wijze kennis neemt van de aanwezige informatie kan bijvoorbeeld plaatsvinden door deze uit te nodigen om persoonlijk één of meer dossiers op locatie van het bestuursorgaan te komen inzien. Bij de keuze tussen de vormen van informatieverstrekking richt het bestuursorgaan zich zoveel mogelijk naar de voorkeur van de verzoeker, tevens rekening houdend met de praktische mogelijkheden voor het bestuursorgaan zelf.

Artikel 8

Actieve openbaarmaking. De overheid moet uit zichzelf zoveel mogelijk informatie openbaar maken als dat in redelijkheid van de overheid kan worden gevergd, gezien de daartoe vereiste acties en kosten. Het moet ook nut hebben voor de samenleving. Bestuursorganen beoordelen zelf welke documenten hieronder vallen.

De overheid maakt verschillende documenten nu reeds openbaar, vaak in het Staatsblad en op de websites, zoals wetten, Staatsbesluiten, beschikkingen, resoluties, jaarverslagen, algemene regelingen en publicaties. Daarnaast zal de overheid gefaseerd zoveel mogelijk andere informatie openbaar moeten gaan maken.

Hierbij moet rekening worden gehouden met de taal waarin wordt gecommuniceerd met burgers, bedrijven en doelgroep(en) in de samenleving.

Omdat ook de overheid nog ervaring moet opdoen met de uitvoering van de actieve openbaarmaking en zich daarop zal moeten kunnen voorbereiden en de werkprocessen zal moeten aanpassen, is in de overgangsbepaling van **artikel 15** geregeld *dat het bepaalde in artikel 8 pas in werking treedt 2 jaar na de datum van de inwerkingtreding van deze wet, wat samenvalt met de evaluatiedatum van deze wet.*

Artikel 9 regelt de absolute en relatieve uitzonderingsgronden. Absoluut zijn o.a. de uitzonderingsgronden de nationale soevereiniteit van de Republiek Suriname, de veiligheid van de Staat, bescherming van bijzondere persoonsgegevens en vertrouwelijk verstrekte bedrijfs- en fabricagegegevens. Iedere aantasting van die belangen is voldoende om de openbaarmaking van informatie die die aantasting tot gevolg heeft, of zou kunnen hebben, geheel achterwege te laten.

Artikel 9 lid 1 onder b

Veiligheid van de Staat. Dit betreft in ieder geval de bescherming van de democratische rechtsorde, zowel voor wat betreft de instituties als de daarbij betrokken personen, gebouwen en goederen. Bij informatie die de veiligheid van de Staat zou kunnen schaden gaat het dan voornamelijk om informatie waarvan de geheimhouding van vitaal belang is voor de instandhouding en het ononderbroken functioneren van onderdelen van de democratische rechtsorde die essentieel zijn voor het maatschappelijk leven. Hieronder vallen bijvoorbeeld de instanties die verantwoordelijk zijn voor van de Staat, zoals het Korps Politie, het Nationaal Leger en SURCSIRT (Suriname Cyber Security Incident Response Team).

Artikel 9 lid 1 onder c

Bij het vaststellen van beleid, het uitvoeren en controleren van wet- en regelgeving en het sluiten van overeenkomsten met (internationale) bedrijven verkrijgen bestuursorganen grote hoeveelheden bedrijfsinformatie die bij openbaarmaking de economische belangen van bedrijven onevenredig kunnen raken. Deze uitzonderingsgrond kan ook van toepassing zijn op actuele offertes, aanbestedingen en andere concurrentiegevoelige gegevens.

Artikel 9 lid 2 onder a

Hierbij kan onder meer worden gedacht aan de volgende documenten: verslagen van ambassades en consulaten in het buitenland, die bijvoorbeeld handelen over het beleid van andere landen en internationale organisaties, en stukken die via het diplomatieke verkeer worden gewisseld, interne stukken van internationale organisaties en voorbereidende stukken voor verdragen en andere internationale afspraken. Deze weigeringsgrond beoogt te voorkomen dat de wettelijke plicht tot het verstrekken van informatie tot gevolg zou hebben dat aan de Surinaamse internationale betrekkingen schade wordt toegebracht. Het zal steeds van de inhoud van de stukken afhangen of en in hoeverre een beroep op deze uitzonderingsgrond kan worden gedaan.

Artikel 9 lid 2 onder c

Een essentiële overheidstaak is het opsporen en vervolgen van strafbare feiten. Vroegtijdige openbaarmaking van informatie die daarop betrekking heeft, kan die taak ernstig bemoeilijken. In onderdeel c van lid 2 is hiervoor dan ook een uitzonderingsgrond opgenomen. De uitzonderingsgrond richt zich voornamelijk op de strafrechtelijke kant van het overheidsoptreden. Voor de effectiviteit van overheidsoptreden op het gebied van inspectie, controle, toezicht en handhaving, gericht op niet strafbare feiten, is een aparte uitzonderingsgrond opgenomen in **artikel 9 lid 2 onder d**.

Artikel 9 lid 2 onder i

Deze bepaling doelt vooral op situaties waarin de verzochte openbaarmaking slechts tijdelijk het goed functioneren van de overheid belemmert, zoals bij een nationale crisissituatie, ramp of pandemie die wordt gekenmerkt door complexiteit, gelet op de omvang of de aard ervan, en de gevoeligheid van de informatie. Op grond van de uitkomst van een belangenafweging kan het bevoegde bestuursorgaan dan besluiten dat deze informatie wegens het goed functioneren van de overheid op het tijdstip van het verzoek en aansluitend voor een bepaalde tijd niet openbaar wordt gemaakt.

Artikel 10 lid 1

Het beschermen van persoonlijke beleidsopvattingen van ambtenaren vormt een belangrijke uitzonderingsgrond. Artikel 10 lid 1 bepaalt dat in geval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, geen informatie verstrekt wordt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen. **Artikel 1 onder g**, bevat een definitie van persoonlijke beleidsopvatting. Uitgangspunt van deze bepaling is dat documenten opgesteld ten behoeve van intern beraad openbaar zijn, met uitzondering van daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen. Intern beraad is gedefinieerd in artikel 1 onder f.

Documenten, opgesteld voor intern beraad zijn o.a.: nota's van ambtenaren aan hun leidinggevend, correspondentie tussen dienstonderdelen van een ministerie en tussen ministeries onderling of met overheidsbedrijven, concepten van stukken, agenda's, notulen, samenvattingen en conclusies van interne besprekingen en rapporten van ambtelijke adviescommissies. Op grond van artikel 10 lid 1 zijn de persoonlijke beleidsopvattingen die in dergelijke documenten zijn opgenomen niet openbaar. Dat betekent dat overige onderdelen van die documenten, niet onder de werking van artikel 10 lid 1 vallen.

Artikel 10 lid 2 bepaalt dat over persoonlijke beleidsopvattingen met het oog op een goede en democratische bestuursvoering informatie kan worden verstrekt in niet tot personen herleidbare

vorm. Indien degene die deze opvattingen heeft geuit of zich erachter heeft gesteld, daarmee uitdrukkelijk akkoord is gegaan, kan de informatie in tot personen herleidbare vorm worden verstrekt. Achtergrond van deze bepaling is dat ambtenaren en bestuurders vrij en onbelemmerd hun mening moeten kunnen geven over beleidskwesties en beleidskeuzes, ten behoeve van het intern beraad.

Onder deze wet worden beleidsstukken in de fase van conceptstukken niet openbaar gemaakt. Zodra een document niet meer in concept en gereed is, kan het t.b.v. de openbaarheid echter wel van belang zijn welke informatie en beleidsopties aanleiding zijn geweest voor het document, ter beoordeling van het bevoegde bestuursorgaan.

Artikel 10 lid 4

Over externe adviescommissies wordt het volgende opgemerkt. Adviesaanvragen aan externe adviescommissies kunnen door het advies vragend bestuursorgaan openbaar worden gemaakt. Ten aanzien van de uitgebrachte adviezen van adviescommissies kan de openbaarmaking van het advies geschieden door het adviesvragend bestuursorgaan, mede afhankelijk van de aard van de materie en het onderwerp. Het betreft hier externe partijen die geen bestuursorgaan zijn en daarom niet onder de reikwijdte van de wet zijn.

Artikelen 11 en 12

Deze bepalingen regelen de bestuursrechtelijke rechtsbescherming van belanghebbenden en voorzien in een bezwaar- en hoger beroepsprocedure. Bij de bezwaarprocedure zijn in artikel 11 opgenomen enkele standaardregels van de bezwaarprocedure.

Artikel 13 leden 2 en 3

Bij verzoeken op grond van deze wet kunnen aan verzoeker in beperkte mate kosten voor reproductie (kopieën of uittreksels) in rekening worden gebracht. Een daarboven gaande financiële drempel is strijdig met het centrale doel van deze wet, te weten de informatievoorziening ten behoeve van de controle op de goede en democratische bestuursvoering. De vergoeding mag niet meer bedragen dan de kosten van de verstrekte informatiedragers (o.a. papieren kopieën), niet de arbeidskosten voor het vervaardigen van de kopieën of kosten voor het gebruik van het kopieerapparaat/ hardware en evenmin de kosten voor het verzamelen en beoordelen van de verzochte informatie.

Artikel 15 lid 3

Deze algemene wet is van toepassing op het openbaar maken van bestuurlijke informatie waarvoor geen andere wettelijke verplichting geldt. In een aantal bijzondere wetten is de openbaarheid of algemene bekendmaking van overheidsinformatie anders geregeld, In die gevallen geldt dan dat de bijzondere wet voor de algemene gaat.

Dit betreft o.a. de Archiefwet, welke wet bijvoorbeeld niet meer van toepassing kan zijn op documenten die conform de Archiefwet reeds zijn vernietigd. Ook is deze wet niet van toepassing op documenten die ingevolge de Archiefwet naar een archiefbewaarplaats zijn overgebracht; voor de openbaarheid daarvan gelden in dat geval de regels van de Archiefwet.

Andere voorbeelden zijn de Hinderwet (GB. 1930 no. 64, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2001 no.63) en de Wet op de Staatsschuld (S.B. 2002 no. 27, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2020 no. 185).

Tevens kunnen Internationale voorschriften, gesteld bij of krachtens verdragen die voor Suriname van kracht zijn, voorrang hebben boven de bepalingen van deze wet; volkenrechtelijke verplichtingen voor de overheidsorganen hebben voorrang boven bepalingen van nationaal recht.

Paramaribo, 19 augustus 2025

De initiatiefnemer:

A.Gajadien